

TÄNÄÄN

Karvalakkimallina maailmassa

Muutama viikko sitten näin uutisen, joka pysähdytti. Pappisvihkimyksen syntysijoilla Tampereella oli lakkoilu. Sehän ei nykymaailmassa ole ollenkaan harvinaista, mutta harvinaiseksi lakon teki sen uusi tekniikka. Uutisessa kerrottiin, että työntekijäpuoli lakkoili maan hallitusta vastaan ja että lakolla ei ole vaikutusta niihin yrityksiin, joissa lakkoillaan.

Piti oikein pysähtyä miettimään, miten moinen yhtälö on mahdollista. Jos minä jäin pois töistä vastustaessani maan hallituksen toimia, niin luultavasti sinne hautajaisiin, häihin tai kastehjuhlaan polkisi se kuuluisa joku muu. Ja villi veikkaus olisi, että se joku muu ei olisi sillä hetkellä tyytyväinen.

Toisaalta uusi lakkotekniikka avaisi valtavia mahdollisuuksia varsinkin kotirintamalla. Voisin hallituskorttia hyväksikäyttämällä vapautua tai ainakin yrittää vapautua kiusallisista siivousvuoroista. Imurinvarresta poissaoloni ei vai-

kuttaisi siivoustyön edistymiseen.

Ainoa uhka asialle olisi, jos maahan tulisi yhtäkkiä hallitus, joka saisi kaikkien ihmisten varauksettoman tuen. Olisi pakko kehittää hallituskortin sijaan joku muu kortti. Muuten imurinvarsi kutsuu.

Uutisen lukeminen vakavasti ottaen sai minut pohtimaan ihmisen vastuuta. Ajatus siitä, että teollamme ei ole merkitystä, on aika vastuuta pakoilevaa ajattelua. Esimerkiksi kelpaa armeijassa tekemäni löytö, että kahden pitkän miehen välissä on kevyt kantaa pioneeriväenettä. Ne, keiden hartiolla paino on, ajattelevat toisin.

Keväinen luonto näyttää toisen esimerkin. Tuntuu

täysin käsittämättömältä, kuinka paljon ihminen kykenee roskaamaan yhden talven aikana. Ikään katsomatta väärinä ajatteluja jättää jätöksensä jonkun muun korjattavaksi. Omalla työpaikallakin kuuluu aina välillä lauseen: Eikös täällä ole siivojia.

Joukkuepeleissä puhutaan aina välillä pe-

laajista, jotka herättävät joukkueen. Antavat esimerkin, miten pitää pelata. Puhutaan myös joukkueelle pelaamisesta. Jalkapallopiireissä on sanonta "Yksikään pelaaja ei ole suurempi kuin joukkue".

Vastuullinen ajattelu lähtee siitä, että ymmärtää olevansa osa laajempaa kokonaisuutta. Pappilammaki kuuluu Pieksämäkeen ainakin toistaiseksi. Suomi on osa Eurooppaa halusi se sitä tai ei. Jonkinlaisia maailmankansalaisiakin tässä ollaan. Vaikkakin sellaista karvalakkiosastoa.

Pieksämäki on viime aikoina näyttänyt turhan huonossa valossa. Asemasota asemakaupungissa ei ole kenellekään kunniaksi. Jotakin pitäisi jonkun muun pian tehdä. Ottaa vastuu, näyttää esimerkkiä, sopiakin asioita. Muuten joku lähettää tänne Ahtisaaren.

Itse tarjosin taannoin ratkaisuvaihtoehtona pakollista tunnin vesijuoksuja ennen vaikoita kokouksia. Kaikki yhes koos. Jos pystyy juoksemaan tunnin samalla radalla muiden päättäjiensä kanssa, pystyy vaikka mihin. On se niin mukava laji.

Seurakunnassa on saarnanvalmistusta pyritty siirtämään vesijuoksuradalle. Siten saarnat on saatu pysymään tasalaatuisina ja tasapaksuina. Uskonsodilta on näin vältytty.

Jokainen askeleemme jättää jäljen. Tapahtui se sitten maassa tai vedessä. Ja iso osa jäljistä kertoo jotakin meistä.

ANTTI NIEMI

Päätoimittaja
Antti Niemi
Toimituskunta
Elina Kovanen
Tara McLees
Kansikuva
Tara McLees
Taitto
Pieksämäen Lehti
Julkaisija
Pieksämäen seurakunta
Paino
Lehtisepät Oy,
Pieksämäen paino

Kirkonmäet ilmestyy tänä vuonna vielä 14.9. ja 23.11.

Uusin lehti on luettavissa myös seurakunnan nettisivuilla osoitteessa www.pieksamaenseurakunta.fi

MENNYTTÄ JA TULEVAA

Raamattumaraton tuo Jumalan sanan torille keskelle kaupunkia

Pieksämäellä järjestetään 14.–21. toukokuuta Raamattumaraton, jonka aikana luetaan aamu-kahdeksasta iltakahdeksaan Raamattua torilla. Tapahtuma tässä muodossa järjestetään nyt toista kertaa.

Viime vuonna Raamattumaraton järjestettiin Veturitorilla tammikuussa.

Tapahtuman järjestävät yhteistyössä evankelis-luterilainen seurakunta, vapaseurakunta, helluntai-seurakunta ja Cafe Good Mood.

Helluntai-seurakunnan pastori Hannu Airaksinen kertoo, että innostus Raamattumaratonin järjestämiseksi lähti alunperin Jäppilästä.

–Evankelis-luterilainen seurakunta järjesti silloin Jäppilässä viikonlopputapahtuman, jossa luettiin Uusi Testamentti. Siitä saimme innostuksen järjestää tapahtuman viime vuonna kolmen seurakunnan ja kahvilan yhteistyönä.

VIIME VUODEN tapahtuma oli Airaksisen mukaan menestys.

–Kokemksemme olivat tuolloin erittäin positiivisia, ja sen innoittamana päätimme järjestää Raamattumaratonin tänä vuonna uudestaan. Veturitori oli hyvä paikka järjestää tapahtuma, ja useat sadat ihmiset kävivät joko lukemassa Raamattua tai kuuntelemassa lukemista. Tänä vuonna päätimme kysyä, saisimmeko telttapaikan torille, jossa tapahtuma voitaisiin järjestää, hän kertoo.

–Ympäristönä tori on hie-maan haastavampi, mutta Raamattu, Jumalan sana, on tar-

Kari Kallberg

Pieksämäen Raamattumaratonin suunnitteluryhmän Sirpa Jaatinen Cafe Good Moodista, Paavo Keto, Kyösti Nokka, Terttu Strengell, Leena Moilanen, Sinikka Mämmö ja pastori Rauni Tarvonen Pieksämäen seurakunnasta, Roope Åkerlund ja pastori Kari Härkönen vapaseurakunnasta sekä pastori Hannu Airaksinen helluntai-seurakunnasta iloitsevat hyvästä yhteistyöstä ja toivottavat kaikki tervetulleeksi torille toukokuussa.

koitettu kaikille luettavaksi, ja siksi haluamme tuoda sen sinne missä tavalliset ihmiset ovat.

Raamattumaraton alkaa sunnuntaina 14. toukokuuta kello kahdeksan virrellä *On meillä aarre verraton*. Tämän jälkeen vapaaehtoiset lukijat aloittavat lukemisen.

–Viikko on jaettu järjestävien tahojen kanssa vastuupäiviin, joten halukkaat luki-

jat voivat ottaa edelleen yhteyttä seurakunnissa Raamattumaratonissa toimiviin henkilöihin. Toivomme, että ihmiset kiinnostuisivat asiasta ja tulisivat lukemaan rohkeasti, Airaksinen kannustaa.

Yhden vapaaehtoisen lukijaksi kestää noin kaksikymmentä minuuttia.

–Lyhyemmänkin ajan voi toki lukea. Olemme saaneet jo muutamia lukijoita. Sama

ihminen voi lukea useitakin kertoja saman päivän aikana, mikäli vapaita aikoja on.

Lukijat vierailivat myös muutamissa kouluissa, päiväkodeissa ja vanhusten palvelulaitoksissa lukemassa heidän kanssaan Raamattua.

RAAMATTUMARATONIN kuulijoiksi ovat tervetulleita kaikki, jotka haluavat osallistua tapahtumaan. Airak-

sinen kehottaa pieksämäkeläisiä suuntaamaan torille Jumalan sanan äärelle sankoin joukoin aina vauvasta vaariin.

–Länsimainen sivistyshän nojaa Raamatun kautta tuleviin neuvoihin ja ohjeisiin. Siksi meidän on hyvä tuota kirjaa pitää julkisesti esillä.

–Odotan, että pieksämäkeläiset kiinnostuvat ja tulevat lukemaan ja kuuntelemaan

sanaa. Voi olla, että käy niin kuin edellisessä maratonissa muutamille, että he innostuivat Raamatusta aivan uudella tavalla ja alkasivat tutkia sitä.

RAAMATTUMARATONIN viikolla seurakunnissa järjestetään myös oheistapahtumia.

Keskiviikkona 17. toukokuuta Uudessa kirkossa järjestetään Iloa Raamatusta -ilta kello 18–20.

–Ohjelma on musiikkipainotteinen, ja lisäksi useat henkilöt käyttävät lyhyitä puheenvuoroja teemalla *Mitä Raamattu minulle merkitsee*.

Lauantaina 20. toukokuuta torilla järjestetään Ristin maan tapahtumassa koko perheen Jippii-konsertti kello 14.

–Lähialueen paikkakunnilta tulee lapsiryhmiä, jotka esiintyvät kuorona noin tunnin ajan. Konsertti on osa Suomi 100 -juhlatuottoa ja reformaatoin 500-vuotisjuhlaa, Airaksinen kertoo.

Sunnuntaina 21. toukokuuta helluntai-seurakunnassa järjestetään Raamattumaratonin Kiitosjuhla kello 19.

–Lopputapahtumassa luetaan eri murteilla jouluvaunukielumia ja muutama jae vuoden 1642 käännokestä.

AIRAKSINEN kiittelee Raamattumaratonin yhteistyön sujuneen tänäkin vuonna hyvässä yhteisymmärryksessä.

–Meillä kaikilla on ollut sama näkemys siitä, että Raamatun kuuluu olla sekä yksityisesti että julkisesti esillä. Tämä ei ole vain jonkun tahon yksinoikeus, vaan Raamattu on tarkoitettu kaikille ihmisille, hän summaa.

TARA MCLEES

20 kysymystä

Harri Kiviluoto on paljasjalkainen pieksämäkeläinen, jonka iso osa kaupunkilaisista on oppinut tuntemaan kanttorin työn kautta. Vanhempi polvi tuntee hänet myös Hannele ja Eino Kiviluodon poikana. Yhtenä neljästä.

Haastattelijalla on ollut onni työskennellä Harrin kanssa koko sen ajan kun on ollut Pieksämäellä. Jos sanaparille luotettava työtoveri pitäisi tehdä patsas, se olisi aika paljon Harrin näköinen.

1. Pieksämäellä asuu kahdenlaisia ihmisiä, junan tuomia ja alkuasukkaita. Sinä kuulut jälkimmäiseen kategoriiaan. Jos Pieksämäkeä pitäisi esitellä turistille, minne veisit hänet?

–Varmaankin Pieksämäen Vanhaan ja Uuteen kirkkoon, sekä tutustumaan nykyisen Veturitorin alueen saliin ja sen muihin tiloihin.

2. Olet parain otteeseen asunut kotikaukuisi ulkopuolella. Jos nyt pitäisi valita joku paikka, niin minne muuttaisit?

–Ehkä Turkuun. Kummitäni asui elämänsä siellä. Turun kaupunki, upea saaristo ja merimaisemat kaunottavat.

3. Pieksämäestä tehtiin pari vuotta sitten dokumentti. Moni paljasjalkainen pieksämäkeläinen ei innostunut siitä, vaikka se oli omalla tavallaan hauska. Mikä sinusta on parasta pieksämäkeläisessä elämämmeossa?

–Sopivan kokoinen Pieksämäki, rauhallinen elämänytimä. Kulttuuripuoli kukoistaa ja on monipuolista niin Poleenin kuin Kanttilan ansiosta.

4. Viime vuosina Pieksämäellä on käyty kiivastakin keskustelua rakentamisesta. Jos sinä saisit päättää, mitä tänne seuraavaksi rakennettaisiin ja miksi?

–Toivottavasti tulevan PRISMAN rakentamisen yhteydessä rakennuskompleksiin saadaan myös monipuoliset erikoisliikkeet ja niiden osaaminen ja samalla myös Veturitorin käyttö monipuolistuu.

5. Suvussasi on ollut montakin urheilukärpäsen puremaa. Seuraatko paljonkin urheilua ja mitä lajeja?

–Vanhimman veljeni Jukan ja nuorimman veljeni Lassin urheilutauosten kautta lähinnä lentopalloa ja koripalloa. Televisiosta tulee katsottua myös jääkiekon maaotteluja ja yleisurheilua.

6. Vielä kun lenkkeilin kuuntelin Väinö Linnan Täällä Pohjantähden alla -trilogian Veikko Sinisalon lukemana. Jos sinun pitäisi ottaa lenkkikaveriksi joku äänikirja, mikä se olisi?

–Äänikirja voisi olla musiikkia. Esimerkiksi Sergei Prokofjevin säveltämän baletin Romeo ja Julia upeaa orkesteri-musiikkia.

7. Kanttori joutuu ja saa olla hengellisen musiikin ympäröimänä. Jääkö sinulle aikaa muulle musiikille?

–Olen jo nuoruudessa ollut kova Tom Jones -fani. Minulla on Tom Jonesin yksi LP-levy, live-taltiointi Big Bandin säestämästä konsertista Las Vegasista 60-luvun lopulta. Tom Jonesin nuoruuden taltiointi, upeata laulua ja Big Band -musiointia. Tom Jonesia eivät tunnu myöhemminkään ikävuodet painavan.

8. Tunnen sinua sen verran, että sinusta ei ehkä ole diktaattoriksi, mutta jos olisi pakko ottaa diktaattorin virka vastaan, mikä olisi ensimmäinen toimenpiteesi?

–Lopettaisin huonoista uutisista kertomisen, ainaisen valittamisen, miten huonosti Pieksämäen asiat ovat.

9. Epäilen, että edes Harri Kiviluoto ei ole täydellinen. Se luonteepiirteesi, josta haluaisit päästä eroon?

–Jos mokaan jonkun homman töissä, murehdin siitä aivan liian pitkään.

10. Pappi, lukkari, sieppari, koppari. Mikä sinusta piti tulla isona?

–Opiskelin Jyväskylän Konservatoriossa

Johtava kanttori Harri Kiviluoto haaveili nuorena orkesterimusiikon urasta. Ihanni ei polku kulkenut, mutta musiikkimies hänestä joka tapauksessa tuli.

1974–1979 neljä vuotta pasuunansoittoa ja haaveilin orkesterimusiikon urasta.

11. Paras muisto lapsuudesta?

–Isä-Eino oli nuoruudessa hyvä pesäpallonpelaaja. Varhaisnuoruudessa koululaisena seurasin Harjun koululla isäni (koulun rehtorina) pitämää Opettajat vastaan koulun vanhimmat oppilaat -pesäpallon-ottelua Harjun koulun ulkokentällä. Välillä isä-Eino toimi ottelun tuomarina, välillä myös opettajien joukkueessa pelaajana. Ihailin isäni pelitilintä pelin kulussa. Koko koulun väki oli kentällä kannustamassa pelaajia molemmin puolin runsain aplodein ja hurraahuudoin, oli hieno katsottavaa.

12. Mitkä asiat tekevät sinut surulliseksi?

–Valitetaan ja takerrutaan pikkuasioihin. Ei puhuta suoraan, eikä nähdä suuria linjoja. Kokonaisuutena meillä asiat ovat kuitenkin hyvin.

13. Minkälaiset asiat tuovat iloa elämääsi?

–Jokainen työpäivä on erilainen. Työtövrin hymy kasvoilla ja iloinen katse. Huumorin käyttö.

14. Olen kuullut Pieksämäellä paljon tarinoita Kiviluodon pojista. Kerro joku komellus?

–Lapsuudessa vanhemmat olivat juuri ostaneet television, joka tietysti jälkikasvua kiinnosti. Olin kaksosveljeni Heikin kanssa samalla luokalla kansakoulussa. Koulussa ruokailun jälkeen keskipäivän tunnin alkaessa veljeni Heikkiä ei näkynyt luokassa. Opettaja kysyi: Harri, missä Heikki on? Enpä tiedä? No, mene etsimään hänet. Televisiosta oli tuolloin juuri alkanut Ratsuväen elämästä ja opaskoira Rin-tin-tinistä kertova sarjafilmi. Heikki oli mennyt katsomaan tuota elokuvaa kotiin Keskuskadulle juuri ostetusta televisiosta. Opettaja passitti minut Heikkiä kotoa etsimään ja tuomaan kouluun – minäkin jäin tuota Rin-tin-tin-sarjafilmiä katsomaan.

15. Elokuun alku tuo ison muutoksen elämääsi, kun siirryt reserviin. Jos sinulle annettaisiin yksi toivomus, niin minkä haaveen toteuttaisit elokuun koittaessa?

–Että kesämökkimme olisi paremmin varustettu ja myös talviasuttava, jota se ei nykyään ole ja että siellä voisi viettää pitempiäkin aikoja.

16. Uskallatko sanoa olevasi erityisen hyvä jossakin?

–Enpä osaa sanoa.

17. Mikä on ollut parasta työssäsi?

–Työn itsenäisyys, hyvät työkaverit. Saada olla ihmisten arjessa, surussa ja ilossa mukana kirkon toimistusten kautta. On voinut johtaa mieleisiä musiikkiryhmiä, kuten gospelryhmä Jamiperhettä ja seurakunnan vaskiyhtyeitä.

18. Mitä asioita jättä kaipaamaan, kun siirryt eläkkeelle?

–Työtövereita varmaankin.

19. Mihin suuntaan ohjaisit kirkkolaivaa ja omaa seurakuntaamme?

–Älkäämme jättäkö yhteisiä jumalanpalveluksia. Aion käydä myös eläkkeellä seurakunnan jumalanpalveluksissa, koska elävä Jumala on kanssamme ja on luvannut olla paikalla. Kirkko ja kirkkotiila on kaunis, kun se on täynnä seurakuntalaisia. Tulevaisuus on toivoa täynnä, näky yhteisessä tekemisessä.

20. Saa lähettää terveisiä.

–Hyvä Pieksämäki ja pieksämäkeläiset! Hyvä paikka täällä elää ja olla.

ANTTI NIEMI

Arkipiispa Kari Mäkinen kirkolliskokouksen avajaispuheessaan:

Jumalan läsnäolon välittäminen on kirkon tärkein tehtävä

Arkipiispa Kari Mäkinen pohti kirkolliskokouksen avajaispuheessaan kirkon roolia yhteiskunnassa käytävissä keskustelussa.

–Ei oikeastaan ole ihme, että kirkon rooli yhteiskunnassa on noussut näkyviin, sekä kiitoksen että kritiikin kohteena, juuri keskustelussa turva-paikanhakijoiden tilanteesta. Siinä on kysymys asiasta, joka aiheuttaa säröjä hyvin järjestyneen yhteiskunnan rauhalliselle pinnalle, Mäkinen toteaa.

–Kirkko ei ole yhteiskunnan moraalinvarjija. Kirkko on olemassa, jotta Jumalan läsnäolo tässä maailmassa tuntuisi vahvemmin kuin Jumalan kaunistuttava poissaolo. Si-

Kirkon kuvapankki / Aarne Ormio

Arkipiispa Kari Mäkinen.

nä on kirkon tärkein, luovuttamaton tehtävä.

–Kun luottamus ihmisiin ja yhteisen elämän oikeudenmukaisuuteen horjuu, myös kokemus Jumalan poissaolosta kasvaa. Juuri ne kohdat yhteiskunnassa Jeesuksen seuraajien on syytä tunnistaa, juuri sinne mennä, epävarmuuden, epäluottamuksen ja tyhjyyden keskelle. Niin Jeesus teki: toi omalla läsnäolollaan Jumalan läsnäolon sinne, missä oli-tiin kaiken yhteisesti jaetun hyvän ja yhteisen järjestyksen ulkopuolella.

Mäkinen nosti esiin myös huolen Suomessa ja Euroopassa tehtyjen turvapaikanhakijoiden koskevien linjausten kovasta inhimillisestä hinnasta.

–Tilanne huolettava ja tekee epävarmaksi. Haluan luottaa demokraattiseen päätöksentekoon, oikeusvaltion ja viranomaisten korkeaan eetokseen. Juuri ne suojaavat Jumalan kaunistuttavan poissaolon seurauksilta. Samanaikaisesti olen tietoinen eurooppalaisesta historiasta, joka osoittaa, ettei mikään taakka sitä, että pelkkä lakeihin ja järjestykseen nojaaminen turvaa oikeudenmukaisuuden.

Mäkinen mukaan kysymys on seurakuntien perustuksesta, Jumalan läsnäolon välittämisestä sinne, missä sitä erityisesti tarvitaan.

–Ei ole eroa sillä, mikä on ihmisen tausta tai status. Jos apua tarvitaan, ihmistä autetaan, oli kyse kansainvälisestä tai muualta tulleesta, Mäkinen sanoi.

Hän korosti myös viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön tärkeyttä.

Arkipiispa Mäkinen mukaan Suomessa ja muualla Euroopassa on viime aikoina vahvistunut suojautumista vaativaa ääniä ja turvallisuusuhkien korostaminen.

–Kirkon näkökulmasta, aina on kysymys ihmisistä. Ihmiset voivat saada aikaan hyvää, mutta myös pahaa, tahtoen tai tahtomattaan. Siviilimaisyhteisen ei ole syytä. Ei turvapaikanhakijoiden kohdalla, ei poliittisten päätöksentekijöiden, ei viiranomaisen, ei pappien tai piispojen kohdalla, ei kirkolliskokouksenkaan.

–Tarvitaan avointa, rehellistä arvointia, kipeitten ja vaikeitten kohtien esiin tuomista. On suostuttavaa kriittisiin kohteisiin, myös kirkon ja kirkossa. Vain se kasvattaa luottamusta, ei kriittikin torjuminen tai syyttävän sormen osoittaminen.